

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (trzecia izba)
z dnia 11 maja 2005 r.*

W sprawach połączonych od T-160/02 do T-162/02

Naipes Heraclio Fournier SA, z siedzibą w Vitorii (Hiszpania), reprezentowana przez adwokata E. Armijo Chávarriego,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), początkowo reprezentowanemu przez J. Crespa Carrilla, a następnie przez O. Montalá i I. de Medrano Caballera, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

* Język postępowania: hiszpański.

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą OHIM, występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, jest:

France Cartes SAS, z siedzibą w Saint Max (Francja), reprezentowana przez
adwokata C. de Haasa,

mającej za przedmiot skargę na trzy decyzje Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia
28 lutego 2002 r. (sprawy R 771/2000-2, R 770/2000-2 oraz R 766/2000-2) dotyczące
postępowań w przedmiocie unieważnienia pomiędzy Naipes Heraclio Fournier SA
i France Cartes SAS,

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (trzecia izba),

w składzie: M. Jaeger, prezes, V. Tiili i O. Czúcz, sędziowie,

sekretarz: I. Natsinas, administrator;

po zapoznaniu się ze skargami i repliką złożonymi w sekretariacie Sądu,
odpowiednio, w dniach 17 maja 2002 r. i 16 czerwca 2003 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedziami na skargę i dupliką OHIM złożonymi w sekretariacie Sądu, odpowiednio, w dniach 22 listopada 2002 r. i 5 sierpnia 2003 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedziami na skargę i dupliką interwenienta złożonymi w sekretariacie Sądu, odpowiednio, w dniach 22 listopada 2002 r. i 7 listopada 2003 r.,

mając na uwadze połączenie niniejszych spraw dla celów procedury pisemnej oraz ustnej, a także dla potrzeb wydania wyroku, zgodnie z art. 50 regulaminu Sądu,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 30 listopada 2004 r.,

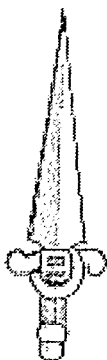
wyduje następujący

Wyrok

Okoliczności leżące u podstaw sporu

- 1 W dniu 1 kwietnia 1996 r. skarżąca przedstawiła Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) trzy zgłoszenia wspólnotowych znaków towarowych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1) z późn. zm.

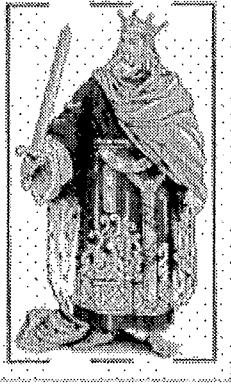
- 2 W sprawie T-160/02 znakiem towarowym, o którego rejestrację wniesiono, jest przedstawiony niżej graficzny znak towarowy, który — zgodnie z opisem zawartym w zgłoszeniu — jest w kolorze niebieskim, jasnoniebieskim, żółtym i czerwonym, i przedstawia „miecz”.

- 3 W sprawie T-161/02 znakiem towarowym, o którego rejestrację wniesiono, jest przedstawiony niżej graficzny znak towarowy, który — zgodnie z opisem zawartym w zgłoszeniu — jest w kolorze czerwonym, żółtym, zielonym, kolorze ochry, brązowym, niebieskim i jasnoniebieskim.

- 4 W sprawie T-162/02 znakiem towarowym, o którego rejestrację wniesiono, jest przedstawiony niżej graficzny znak towarowy, który — zgodnie z opisem zawartym w zgłoszeniu — jest w kolorze żółtym, kolorze ochry, białym, czerwonym, niebieskim i zielonym.

- 5 Towary, dla których wniesiono o rejestrację ww. znaków, należą do klasy 16 Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r. w uzupełnionym i zmienionym brzmieniu i odpowiadają następującemu opisowi: „karty do gry”.
- 6 Znaki towarowe objęte zgłoszeniem zostały zarejestrowane w dniu 15 kwietnia 1998 r.
- 7 Z akt sprawy wynika, że w roku 1998 skarżącej udało się uzyskać rejestrację jako wspólnotowych znaków towarowych 23 znaków graficznych przedstawiających hiszpańskie karty do gry lub symbole widniejące na tych kartach, wśród których znajdowały się również trzy wyżej opisane znaki.

- 8 Z akt sprawy wynika również, że do 10 lutego 2000 r. skarżącej przysługiwały prawa autorskie do rysunków przedstawiających wszystkie 48 kart służących do hiszpańskiej gry w karty.
- 9 W dniu 7 kwietnia 1999 r. interwenient zażądał unieważnienia tych znaków na podstawie art. 51 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia nr 40/94, twierdząc, że znaków tych dotyczyły bezwzględne podstawy odmowy rejestracji, przewidziane w art. 7 ust. 1 lit. b)–e) ppkt iii) tego rozporządzenia, oraz że w czasie dokonywania zgłoszeń skarżąca była w złej wierze.
- 10 W dniu 15 czerwca 2000 r. Wydział Unieważnień oddalił wnioski o unieważnienie przedmiotowych znaków towarowych, stwierdzając, że rejestracja tych znaków była prawem uzasadniona, oraz obciążył interwenienta kosztami postępowania.
- 11 W dniu 19 lipca 2000 r. interwenient wniósł do OHIM trzy odwołania na podstawie art. 57–62 rozporządzenia nr 40/94.
- 12 Mocą decyzji z dnia 28 lutego 2002 r. (sprawy R 771/2000-2, R 770/2000-2 i R 766/2000-2) (zwanymi dalej „zaskarżonymi decyzjami”), które doręczono skarżącej w dniu 9 marca 2002 r., Druga Izba Odwoławcza uwzględniła odwołanie wniesione przez interwenienta i uchyliła decyzje wydane przez Wydział Unieważnień w dniu 15 czerwca 2000 r. Izba Odwoławcza stwierdziła, że przedmiotowe oznaczenia pozbawione są charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, i że mają charakter opisowy w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia, z uwagi na to, że przeciętny użytkownik tych kart do gry postrzega je jako opisujące właściwości hiszpańskich kart do gry.

Żądania stron

13 Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

14 OHIM wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi;
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania

15 Interwenant wnosi do Sądu o:

- utrzymanie zaskarżonych decyzji w mocy;
- unieważnienie wspólnotowych znaków towarowych, których dotyczy niniejsze postępowanie;

— obciążenie skarżącej kosztami poniesionymi przez interwenienta w związku z postępowaniem w przedmiocie unieważnienia oraz w związku z postępowaniem w przedmiocie skargi.

W przedmiocie dopuszczalności żądań i zarzutów podniesionych przez interwenienta

- 16 Skarżąca twierdzi, że Sąd nie może uwzględnić żądań i zarzutów interwenienta z uwagi na to, że nie zmierzają one ani do stwierdzenia nieważności, ani do zmiany zaskarżonych decyzji. Zdaniem skarżącej Sąd nie może jednocześnie utrzymać w mocy zaskarżonych decyzji i uwzględnić żądania unieważnienia przedmiotowych znaków towarowych z przyczyn odmowy rejestracji innych niż te, które stanowiły podstawę zaskarżonych decyzji.
- 17 W tym względzie Sąd przypomina, że zgodnie z art. 134 § 2 regulaminu Sądu interwenienci mają takie same prawa procesowe jak strony główne. Mogą oni popierać żądania strony głównej, mogą również wносить żądania i zarzuty, niezależnie od tych wniesionych przez strony główne. Zgodnie z § 3 ww. artykułu interwenient może, w odpowiedzi na skargę, żądać stwierdzenia nieważności lub zmiany decyzji Izby Odwoławczej w odniesieniu do kwestii niewymienionych w skardze, a także podnieść zarzuty, które nie zostały w skardze zawarte.
- 18 Z tego względu interwenient uprawniony był do przedstawienia takich żądań i zarzutów, które nie zostały podniesione przez strony główne. Interwenient zakończył swoją odpowiedź na skargę następującymi słowami: „A zatem wnosi się do Sądu o utrzymanie w mocy [zaskarżonych decyzji] w części, w której uchylają one decyzje Pierwszego Wydziału Unieważnień; unieważnienie [przedmiotowych] znaków towarowych oraz obciążenie [skarżącej] [poniesionymi przez interwenienta] kosztami postępowania w przedmiocie unieważnienia oraz w związku

z postępowaniem w przedmiocie skargi.” W opinii skarżącej interwenient nie przedstawił wyraźnego żądania zmiany zaskarżonych decyzji poprzez zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. a), d) i e) iii) rozporządzenia nr 40/94 i, pomocniczo, art. 51 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

- 19 Żądania zawarte w pkt 62 złożonej przez interwenienta odpowiedzi na skargę należy rozpatrywać łącznie z treścią pkt 8 i 9 tejże odpowiedzi. W pkt 8 odpowiedzi „wnosi się do Sądu o utrzymanie w mocy [zaskarżonych decyzji] w części, w której stwierdzone zostało, że znak[i] pozbawione [są] charakteru odróżniającego, który pozwalałby na wyróżnienie tych kart do gry spośród innych na terenie całej Wspólnoty na podstawie art. 7 [ust.] 2 oraz [art. 7 ust.] 1 [lit.] b) i c) [rozporządzenia nr 40/94] oraz o orzeczenie, że ww. znak[i] towarow[e] są nieważne na podstawie art. 7 [ust.] 1 [lit.] a), [lit.] d) i e) iii) [rozporządzenia nr 40/94] oraz dodatkowo na podstawie art. 51 [ust.] 1 [lit.] b) [rozporządzenia nr 40/94]”. W pkt 9 odpowiedzi „wnosi się jednakże do Sądu o zmianę zaskarżon[ych] decyzji w części, w której stwierdzone zostało, że znak[i] ma[ją] charakter odróżniający na terenie Hiszpanii i ewentualnie we Włoszech”.
- 20 Z wymienionych w pkt 19 powyżej pism złożonych przez interwenienta wynika jednoznacznie, że kwestionuje on tylko częściowo uzasadnienie decyzji podjętej przez Izbę Odwoławczą i zwraca się do Sądu o przychylenie się do argumentów uzasadniających, jej zdaniem, unieważnienie przedmiotowych znaków towarowych. Jednakże interwenient nie kwestionuje zakresu stosowania zaskarżonych decyzji, mocą których unieważniono te znaki towarowe. Dlatego też nie można uznać interwenienta za podmiot żądający zmiany zaskarżonych decyzji w rozumieniu art. 63 rozporządzenia nr 40/94.
- 21 Poza tym interwenient domaga się zasadniczo, by Sąd nakazał OHIM unieważnienie przedmiotowych znaków towarowych.

- 22 W tym miejscu należy przypomnieć, że zgodnie z art. 63 ust. 6 rozporządzenia nr 40/94 OHIM zobowiązany jest do podjęcia niezbędnych środków w celu zastosowania się do orzeczenia sądu wspólnotowego. Dlatego też rolą Sądu nie jest wydawanie OHIM zarządzeń w tym względzie. To Urząd zobowiązany jest zastosować się do zawartego w wyroku Sądu rozstrzygnięcia i jego uzasadnienia [wyroki Sądu: z dnia 31 stycznia 2001 r. w sprawie T-331/99 Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld przeciwko OHIM (Giroform), Rec. str. II-433, pkt 33; z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-34/00 Eurocool Logistik przeciwko OHIM (EUROCOOL), Rec. str. II-683, pkt 12 oraz z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie T-129/01 Alejandro przeciwko OHIM — Anheuser-Busch (BUDMEN), Rec. str. II-2251, pkt 22]. W związku z powyższym żądania interwenienta, by Sąd nakazał OHIM unieważnienie przedmiotowych znaków towarowych, są niedopuszczalne.
- 23 Wreszcie, interwenient domaga się obciążenia skarżącej kosztami postępowania w przedmiocie unieważnienia oraz kosztami postępowania w przedmiocie skargi.
- 24 Należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 136 § 2 regulaminu Sądu „niezbędne koszty poniesione przez strony w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą oraz koszty sporządzenia wymaganych zgodnie z art. 131 § 4 akapit drugi przekładów pism i innych dokumentów na język postępowania, uznaje się za koszty podlegające zwrotowi”. Z powyższego wynika, że koszty poniesione w związku z postępowaniem w przedmiocie unieważnienia nie mogą być uznane za koszty podlegające zwrotowi. A zatem żądania interwenienta dotyczące obciążenia skarżącej kosztami — w części dotyczącej kosztów postępowania w przedmiocie unieważnienia — podlegają odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Co do istoty sprawy

- 25 W uzasadnieniu skargi o stwierdzenie nieważności skarżąca podnosi dwa zarzuty: zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 oraz zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.

26 Należy na wstępie rozważyć zasadność drugiego spośród tych zarzutów.

W przedmiocie zarzutu drugiego dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94

Argumenty stron

27 Zdaniem skarżącej zawarty w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 zakaz dotyczy oznaczeń, których zwykle używa się do określenia najważniejszych właściwości towaru lub usługi oraz oznaczeń, co do których można rozsądnie przypuszczać, że spełniają tego rodzaju funkcję informacyjną. A zatem zakaz ten ma wyłącznie na celu uniknięcie rejestracji jako wspólnotowych znaków towarowych oznaczeń lub wskazówek, które — z powodu ich podobieństwa do sposobu, w jaki zwykle oznacza się dane produkty, usługi lub ich właściwości — nie spełniają funkcji polegającej na wskazywaniu tożsamości przedsiębiorstw, które wprowadzają takie produkty do obrotu lub świadczą tego rodzaju usługi.

28 W niniejszej sprawie Izba Odwoławcza niesłusznie stwierdziła, że przedmiotowe znaki towarowe składają się wyłącznie z oznaczeń opisujących właściwości produktów, których dotyczą. Skarżąca jest zdania, że Izba Odwoławcza ograniczyła się do analizy koloru mieczy i koloru buław związanych z przedmiotową grą w karty w świetle art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

29 Z tego powodu nie udało jej się przedstawić odrębnego, niezależnego uzasadnienia dla stwierdzenia, że przedmiotowe znaki towarowe naruszają jej zdaniem art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.

- 30 Poza tym, Izba Odwoławcza nadmiernie rozszerzyła zakres zastosowania zakazu przewidzianego ww. przepisem. Oznaczenia przedstawiające rycerza buław oraz króla mieczy nie składają się bowiem wyłącznie z elementów opisowych.
- 31 Jeśli chodzi o rycerza buław, przedmiotowy znak towarowy zawiera pierwszy element o rzekomo opisowym charakterze, którym jest buława dzierzona przez rycerza oraz drugi element, który nie odpowiada tej definicji, a mianowicie rysunek rycerza, który jest bardziej istotny i nadaje znakowi towarowemu niepowtarzalny i odróżniający charakter, niwelujący rzekomo opisową naturę każdego z elementów rozpatrywanych osobno. To samo rozumowanie znajduje zastosowanie do króla mieczy, dla którego elementem opisowym jest miecz dzierzony przez króla.
- 32 Izba Odwoławcza nie uwzględniła faktu, że elementy składające się na przedmiotowe znaki towarowe nie są oznaczeniami służącymi do wskazywania na określony rodzaj towarów, takich jak hiszpańskie karty do gry w kolorach mieczy czy buławy, lecz są to elementy, które wyróżniają się spośród licznych innych elementów służących do przedstawienia mieczy lub innych kart tego rodzaju. Skarżąca podkreśla, że istnieją setki różnych wzorów przedstawiających dziesięć lub dwanaście kart w kolorze mieczy czy buław, które służą do hiszpańskiej gry w karty, do której potrzeba 40 lub 48 kart. Co się tyczy mieczy, rysunek, z którego składa się przedmiotowy znak towarowy, nie odpowiada żadnej z kart do gry hiszpańskiej z uwagi na to, że jest to element fantazyjny. Z dokumentów przedstawionych w postępowaniu przed OHIM wynika, że nie istnieją żadne reguły ani ograniczenia co do formy, barwy czy szczegółów charakteryzujących poszczególne figury występujące w hiszpańskiej grze w karty.
- 33 Skarżąca nie zgadza się z założeniem przyjętym przez Izbę Odwoławczą, zgodnie z którym docelowy krąg odbiorców zamieszkujący poza terytorium Hiszpanii czy Włoch postrzegać będzie rzeczony znaki towarowe jako jeden z kolorów występujących w hiszpańskiej grze w karty. Jest mało prawdopodobne, by odbiorcy

z docelowego kręgu zamieszkujący poza ww. terytorium mieli wiedzę na temat tego, że hiszpańska gra w karty zawiera cztery kolory, wśród których są miecze i buławy, i by zorientowani byli w różnych kartach służących do tej gry. W każdym razie jest mało prawdopodobne, by dany konsument był w stanie rozpoznać buławę rycerza buław lub miecz króla mieczy i stwierdzić, że istnieje bezpośredni związek pomiędzy przedmiotowymi oznaczeniami a poszczególnymi kolorami hiszpańskiej gry w karty.

34 W opinii skarżącej potencjalny użytkownik kart do gry w zetknięciu z przedmiotowymi wzorami graficznymi nie będzie ich postrzegał jako oznaczeń nawiązujących do jednego z kolorów hiszpańskiej gry w karty (w przypadku elementu przedstawiającego mały miecz) lub też do jednej z kart do takiej gry (w przypadku wzorów przedstawiających rycerza buław i króla mieczy), lecz będzie je postrzegał jako oznaczenia związane z danym producentem kart do gry.

35 Zdaniem OHIM, Izba Odwoławcza prawidłowo zastosowała przepisy rozporządzenia nr 40/94, jako że nie stwierdziła ona wcale, iż dwie bezwzględne podstawy odmowy rejestracji przewidziane w art. 7 ust. 1 lit. b) i c) ww. rozporządzenia są od siebie zależne, i nie zaprzeczyła ona, by każda z tych podstaw miała swój własny zakres zastosowania. Nie przeszkodziło to jednak Izbie Odwoławczej by — biorąc za podstawę taką samą argumentację jaką przedstawiła skarżąca — dojść do wniosku, że do przedmiotowych znaków towarowych zastosowanie znajdują te dwie bezwzględne podstawy odmowy rejestracji.

36 Dlatego też, zdaniem pozwanej, Izba Odwoławcza słusznie uznała, że zwykły, pospolity miecz oraz zwykłe, pospolite karty zawierające rysunek przedstawiający rycerza buław oraz króla mieczy od razu przywołują bezpośrednio na myśl produkty, z którymi oznaczenia te powinny być utożsamiane. Izba Odwoławcza słusznie zatem uznała, że oznaczenia te mają charakter opisowy, ponieważ postrzegane są one przez przeciętnego konsumenta jako przedstawiające charakterystyczne cechy hiszpańskich kart do gry.

37 Interwenient twierdzi, że przedmiotowe znaki towarowe składają się wyłącznie z oznaczeń opisujących właściwości towarów, których dotyczą, a którymi są: karta do

gry typu hiszpańskiego w kolorze mieczy i o wartości jeden, karta do gry typu hiszpańskiego w kolorze buław przedstawiająca figurę rycerza i karta do gry typu hiszpańskiego w kolorze mieczy przedstawiająca figurę króla. Oznaczenia te nie mogą być w żadnym razie postrzegane jako przedstawiające inne karty do gry. Dlatego też docelowy krąg odbiorców natychmiast otrzymuje informację dotyczącą rodzaju towaru (karta do gry), jego pochodzenia (element talii kart służących do gry) oraz jakości, ilości i wartości tego produktu.

Ocena Sądu

- 38 Należy przypomnieć, że zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 nie są rejestrowane „znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek, mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług”. Zaś zgodnie z art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia „ustęp 1 stosuje się bez względu na fakt, że podstawy odmowy rejestracji istnieją tylko w części Wspólnoty”.
- 39 Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 uniemożliwia zarezerwowanie opisanych w nim oznaczeń lub wskazówek dla jednego przedsiębiorstwa poprzez dokonanie ich rejestracji jako znaków towarowych. Zadaniem tego przepisu jest ochrona leżącego w interesie ogółu celu, jakim jest zapewnienie, by tego rodzaju oznaczenia lub wskazówki mogły być swobodnie używane przez wszystkich (zob. podobnie w wyrokach Trybunału: z dnia 4 maja 1999 r. w sprawach połączonych C-108/97 i C-109/97 Windsurfing Chiemsee, Rec. str. I-2779, pkt 25; z dnia 8 kwietnia 2003 r. w sprawach połączonych od C-53/01 do C-55/01 Linde i inni, Rec. str. I-3161, pkt 73; z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie C-104/01 Libertel, Rec. str. I-3793, pkt 52; z dnia 12 lutego 2004 r. w sprawie C-265/00 Campina Melkunie, Rec. str. I-1699, pkt 35 oraz w sprawie C-363/99 Koninklijke KPN Nederland, Rec. str. I-1619, pkt 95).

- 40 A zatem oznaczenia i wskazówki, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, należą do tych, które w normalnym, z punktu widzenia konsumenta, użyciu mogą służyć do oznaczania — czy to bezpośrednio, czy to poprzez wskazywanie jednej z istotnych cech — towaru lub usługi, takich jak te, dla których wniesiono o rejestrację znaku (wyrok Trybunału z dnia 20 września 2001 r. w sprawie C-383/99 P Procter & Gamble przeciwko OHIM, Rec. str. I-6251, pkt 39).
- 41 Oceny charakteru opisowego danego znaku należy dokonywać z jednej strony w odniesieniu do towarów lub usług objętych zgłoszeniem tego oznaczenia, z drugiej zaś — w odniesieniu do sposobu postrzegania tego oznaczenia przez docelowy krąg odbiorców, który tworzą konsumenci tych towarów lub usług [wyrok Sądu z dnia 20 marca 2002 r. w sprawie T-356/00 DaimlerChrysler przeciwko OHIM (CARCARD), Rec. str. II-1963, pkt 25].
- 42 W niniejszej sprawie należy przede wszystkim stwierdzić, że towarami, których dotyczą przedmiotowe znaki towarowe, są karty do gry. Bezspornym jest, że chodzi w szczególności o karty do gry zwane hiszpańskimi, które są w powszechnym użyciu na terenie Hiszpanii, mimo iż skarżąca twierdzi, że korzysta z przedmiotowych znaków również dla innych rodzajów kart do gry.
- 43 Z akt sprawy wynika, że hiszpańska gra w karty („la baraja española”) obejmuje 40 albo 48 kart począwszy od asa do siódemek lub dziewiątek, po których następują: paź („sota”), rycerz („caballo”) oraz król („rey”). Czterema kolorami są: denary („oros”), puchary („copas”), buławy („bastos”) i miecze („espadas”).
- 44 Jest zatem kwestią bezsporną, że dwa spośród trzech przedmiotowych znaków towarowych przedstawiają dwie karty hiszpańskie: rycerza buław (sprawa T-161/02) oraz króla mieczy (sprawa T-162/02). Co się zaś tyczy wzoru przedstawiającego miecz (sprawa T-160/02), sam w sobie nie odpowiada on żadnej z tych kart, lecz

składa się z jednego elementu, symbolu, który używany jest jako element typowy dla kart w kolorze mieczy. Wbrew temu, co twierdzi interwenient, nie przedstawia on wartości jedyńki lub „asa” dla kart w kolorze mieczy. Z akt sprawy wynika, że karta przedstawiająca asa w kolorze mieczy różni się od przedstawionego w pkt 2 powyżej symbolu.

45 Co się tyczy docelowego kręgu odbiorców, należy stwierdzić, że chodzi tu o wszystkich potencjalnych nabywców kart do gry (w szczególności Hiszpanów). Przedmiotowe towary przeznaczone są do powszechnego użytku, nie zaś tylko do użytku profesjonalistów czy amatorów gry w karty, ze względu na to, że każdy w tym czy innym momencie może dokonać czy to jednorazowego zakupu takich towarów, czy też nabywać je w sposób regularny. Dlatego też docelowym kręgiem odbiorców są przeciętni konsumenci, właściwie poinformowani, dostatecznie uważni i rozsądni, w szczególności zamieszkujący teren Hiszpanii.

46 Dlatego też, by stwierdzić, czy w niniejszej sprawie stosuje się art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, należy zbadać, po pierwsze, czy z punktu widzenia docelowego kręgu odbiorców istnieje wystarczająco bezpośredni i konkretny związek pomiędzy znakami graficznymi przedstawiającymi rycerza buław i króla mieczy a kategoriami produktów, dla których znaki te zostały zarejestrowane [zob. podobnie w wyroku Sądu z dnia 20 marca 2002 r. w sprawie T-355/00 DaimlerChrysler przeciwko OHIM (TELE AID), Rec. str. II-1939, pkt 28].

47 W tym względzie należy stwierdzić, że rysunki przedstawiające rycerza buław i króla mieczy przez docelowy krąg odbiorców kojarzone są bezpośrednio z kartami do gry, nawet jeśli część tych odbiorców nie zna hiszpańskich kart do gry. Każdy, kto grał w karty — nieistotne jakie — rozpozna w tych rysunkach karty do gry ze względu na to, że król i rycerz są symbolami często używanymi w kartach do gry. Stwierdzenia powyższego nie jest w stanie podważyć okoliczność, iż część odbiorców, którzy nie znają hiszpańskich kart do gry, nie zawsze będzie w stanie dokonać bezpośredniego powiązania tych rysunków z konkretnym kolorem czy wartością każdej z tych dwóch kart.

- 48 Hiszpanie w każdym razie bezpośrednio kojarzą przedmiotowe rysunki z konkretnym kolorem i wartością dwóch hiszpańskich kart do gry. Potencjalny hiszpański nabywca kart do gry będzie postrzegał każde z przedmiotowych oznaczeń jako odnoszące się do konkretnej karty.
- 49 W tym względzie należy stwierdzić, że o ile słuszne jest stwierdzenie skarżącej, iż istnieją liczne wzory pozwalające rozpoznać karty w danym kolorze, to jednak każde z przedsiębiorstw wytwarzających hiszpańskie karty do gry i wprowadzających je do obrotu zawsze używa symboli rycerza i buławy, by przedstawić kartę o wartości jedenaście w kolorze buław, bądź też symboli w postaci króla i miecza, by przedstawić kartę o wartości dwanaście w kolorze mieczy. Dlatego też nie można przychylić się do twierdzenia skarżącej, jakoby nie istniały żadne ograniczenia co do formy, barwy, czy określonych szczegółów stanowiących o właściwościach danych figur w hiszpańskiej grze w karty.
- 50 Co więcej, należy przypomnieć, że o ile zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 odmowa rejestracji na podstawie zawartej w tym przepisie uzasadniona jest wówczas, gdy znak towarowy składa się „wyłącznie” z oznaczeń lub wskazówek, mogących służyć do oznaczania właściwości danych towarów lub usług, to jednak przepis ten nie nakłada wymogu, zgodnie z którym te oznaczenia lub wskazówki miałyby być jedynym sposobem oznaczania tych właściwości (zob. podobnie w powołanych wyżej wyrokach w sprawie Campina Melkunie, pkt 42 oraz Koninklijke KPN Nederland, pkt 57). Dlatego też możliwość nieco innego przedstawienia rycerza, króla, miecza i buławy nie zmienia faktu, że przedmiotowe znaki towarowe mają charakter opisujący właściwości kart do gry.
- 51 W związku z powyższym w szczególności konsumenci hiszpańscy zauważają bezpośredni i konkretny związek pomiędzy przedmiotowymi znakami towarowymi a kartami do gry.

- 52 Po drugie należy zbadać, czy z punktu widzenia docelowego kręgu odbiorców istnieje wystarczająco bezpośredni i konkretny związek pomiędzy graficznym znakiem towarowym przedstawiającym miecz a kategoriami towarów, dla których został on zarejestrowany.
- 53 Należy stwierdzić, że potencjalny konsument będący użytkownikiem kart do gry (przynajmniej w Hiszpanii) postrzegał będzie przedmiotowe oznaczenie jako nawiązujące do jednego z kolorów hiszpańskiej gry w karty. Dlatego też, przynajmniej z punktu widzenia konsumentów hiszpańskich, istnieje bezpośredni i konkretny związek pomiędzy przedmiotowym znakiem towarowym a przedmiotowymi towarami, tj. kartami do gry.
- 54 Ponadto, każde z przedsiębiorstw wytwarzających hiszpańskie karty do gry i wprowadzających je do obrotu zawsze używa symbolu miecza, by przedstawić karty w kolorze mieczy.
- 55 Mając na uwadze okoliczność, że dla zasadnej odmowy rejestracji danego znaku towarowego wystarczy, by podstawy odmowy rejestracji istniały tylko w części Wspólnoty, wystarczającym jest, by graficzny znak towarowy składający się z rysunku przedstawiającego miecz miał charakter opisowy na terenie Hiszpanii.
- 56 Po trzecie, należy stwierdzić, że — wbrew temu, co twierdzi skarżąca — rejestracja przedmiotowych znaków mogłaby wywołać skutek w postaci uniemożliwienia rejestracji innych wzorów przedstawiających kolor mieczy lub kart do gry przedstawiających rycerza buław i króla mieczy z hiszpańskich kart do gry, czy też uniemożliwienia korzystania z takich wzorów.

57 W tych okolicznościach należy uznać, że przedmiotowe znaki towarowe mają charakter opisowy w stosunku do towarów, których dotyczą.

58 Odnosząc się do twierdzenia skarżącej, zgodnie z którym Izbie Odwoławczej nie udało się przedstawić odrębnego, niezależnego uzasadnienia dla stwierdzenia, że przedmiotowe znaki towarowe naruszają jej zdaniem art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, należy podkreślić, że każda z podstaw odmowy rejestracji wymienionych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 jest niezależna od pozostałych i podlega odrębnej weryfikacji. Poza tym, każdą z tych podstaw odmowy rejestracji należy rozpatrywać w świetle interesu ogółu, któremu ma ona służyć. Uwzględniany przy dokonywaniu analizy każdej z podstaw odmowy rejestracji interes ogółu może, a nawet powinien, powodować wyciąganie różnych wniosków — w zależności od tego, która z podstaw odmowy rejestracji jest aktualnie analizowana (wyroki Trybunału: z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawach połączonych C-456/01 P i C-457/01 P Henkel przeciwko OHIM, Rec. str. I-5089, pkt 45 i 46 oraz z dnia 16 września 2004 r. w sprawie C-329/02 P SAT.1 przeciwko OHIM, Zb.Orz. str. I-8317, pkt 25).

59 Jednakże istnieją sytuacje, w których zakresy zastosowania podstaw odmowy rejestracji wymienionych w art. 7 ust. 1 pkt b)–d) rozporządzenia nr 40/94 nakładają się na siebie. W szczególności znak towarowy, który ma charakter opisowy w stosunku do właściwości towarów lub usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) ww. rozporządzenia, będzie z tego powodu zawsze pozbawiony charakteru odróżniającego w odniesieniu do tych towarów lub usług w rozumieniu lit. b) tego przepisu. Niemniej jednak dany znak towarowy może być pozbawiony charakteru odróżniającego w odniesieniu do danych towarów lub usług z innych przyczyn niż posiadanie przezeń charakteru opisowego (zob. analogicznie w przywołanym wyżej wyroku w sprawie Campina Melkunie, pkt 18 i 19 oraz w powołanym wyżej wyroku w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 85 i 86).

60 Okoliczność, że w niniejszej sprawie Izba Odwoławcza uznała, iż przedmiotowe oznaczenia pozbawione są charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 oraz że mają charakter opisowy w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia z uwagi na to, że przeciętny użytkownik tych kart do gry postrzega je jako przedstawiające właściwości hiszpańskich kart do gry nie stanowi naruszenia art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94. Wbrew temu, co twierdziła skarżąca na rozprawie, rozumowanie, na którym oparto zaskarżone decyzje, nie jest

sprzeczne z zasadami wyrażonymi w przywołanym wyżej wyroku w sprawie SAT.1 przeciwko OHIM ze względu na to, iż spełniony został warunek zastosowania art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.

- 61 W konsekwencji należy stwierdzić, że drugi zarzut skarżącej podlega oddaleniu.
- 62 W tych okolicznościach i mając na uwadze fakt, że niemożność rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego występuje już wtedy, gdy wystąpiła jedna z bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji [wyrok Trybunału z dnia 19 września 2002 r. w sprawie C-104/00 P DKV przeciwko OHIM, Rec. str. I-7561, pkt 29; ww. wyrok w sprawie Giroform, pkt 30 oraz wyrok Sądu z dnia 27 listopada 2003 r. w sprawie T-348/02 Quick przeciwko OHIM (Quick), Rec. str. II-5071, pkt 37], nie ma potrzeby dokonywania badania zasadności pierwszego z zarzutów podnoszonych przez skarżącą.
- 63 Dlatego też, na podstawie powyższych rozważań, należy uznać, że skarga podlega oddaleniu.

W przedmiocie kosztów

- 64 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami poniesionymi przez OHIM i przez interwenienta za wyjątkiem kosztów poniesionych przez interwenienta w związku z postępowaniem przed Wydziałem Unieważnień, o których zasądzenie interwenient wniósł.

Z powyższych względów

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI (trzecia izba)

orzeka, co następuje:

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) **Żądania interwenienta o obciążenie skarżącej kosztami zostają odrzucone jako niedopuszczalne w części, w której dotyczą kosztów poniesionych w związku z postępowaniem przed Wydziałem Unieważnień.**
- 3) **Skarżąca zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) oraz pozostałymi kosztami interwenienta.**
- 4) **Pozostałe żądania interwenienta zostają odrzucone.**

Jaeger

Tiili

Czucz

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu dnia 11 maja 2005 r.

Sekretarz

Prezes

H. Jung

M. Jaeger